

Briselē, 2017. gada 8. jūnijā
(OR. en)

10043/17

Starpiestāžu lietas:
2016/0370 (CNS)
2016/0372 (NLE)

FISC 130
ECOFIN 504
UD 145

PIEZĪME

Sūtītājs: prezidentvalsts

Saņēmējs: Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome

K-jas dok. Nr.: 14820/16 FISC 207 ECOFIN 1111 IA 126
14821/16 FISC 208 ECOFIN 1112 IA 127

Temats:

- Priekšlikums – Padomes Direktīva, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā
- Priekšlikums – Padomes Īstenošanas regula, ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

= prezidentvalsts kompromiss

Pielikumā pievienots jaunākais prezidentvalsts kompromisa teksts minētajam Komisijas priekšlikumam.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām
pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

¹ OV C , , . lpp.

² OV C , , . lpp.

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 2006/112/EK³ paredzēti īpaši režīmi pievienotās vērtības nodokļa (PVN) iekasēšanai tādiem nodokļa maksātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un sniedz telekomunikāciju, apraides vai elektroniskus pakalpojumus personām, kas nav nodokļa maksātājas.
- (2) Padomes Direktīva 2009/132/EK⁴ paredz atbrīvojumu no PVN importētiem maziemniecīgas vērtības sūtījumiem.
- (3) Šo īpašo režīmu, kas tika ieviesti no 2015. gada 1. janvāra, novērtējums liecina par vairākiem trūkumiem. Pirmkārt, būtu jāsamazina slogs, kas gulstas uz mikrouzņēmumiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un neregulāri sniedz šādus pakalpojumus citās dalībvalstīs, un kas izriet no PVN saistību izpildes tajās dalībvalstīs, kurās tie neveic uzņēmējdarbību. Tādēļ būtu jāievieš Kopienas mēroga robežvērtība, līdz kurai minētajai pakalpojumu sniegšanai uzliek PVN dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību. Otrkārt, prasība ievērot rēķinu piesūtīšanas un uzskaites prasības visās dalībvalstīs, kurās sniedz pakalpojumus, ir ļoti apgrūtināša. Tādējādi, lai samazinātu slogu uzņēmumiem, noteikumiem par rēķinu piesūtīšanu vajadzētu būt tiem, kas ir piemērojami tā pakalpojumu sniedzēja identifikācijas dalībvalstī, kurš izmanto īpašos režīmus. Treškārt, nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, bet kas ir reģistrējušies kā PVN maksātāji dalībvalstī (piemēram, tādēļ, ka tie minētajā dalībvalstī neregulāri veic darījumus, par kuriem uzliek PVN), nevar izmantot ne īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, ne īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā. Tādējādi tiek ierosināts, ka šādiem nodokļa maksātājiem vajadzētu būt iespējai izmantot īpašo režīmu nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā.

³ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁴ Padomes Direktīva 2009/132/EK (2009. gada 19. oktobris), kas nosaka Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) punkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo importu (OV L 292, 10.11.2009., 5. lpp.).

- (4) Turklāt novērtējums par īpašajiem režīmiem telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, kas ieviesti 2015. gada 1. janvārī, liecina, ka laiks, kas paredzēts, lai izpildītu prasību par PVN deklarācijas iesniegšanu, – 20 dienas pēc tā taksācijas perioda beigām, uz ko attiecas deklarācija –, ir par īsu, it īpaši tādiem pakalpojumiem, ko sniedz, izmantojot telekomunikāciju tīklu, saskarni vai portālu, jo uzskata, ka pakalpojumus, kas sniegti, izmantojot minēto tīklu, saskarni vai portālu, sniedzis tīkla, saskarnes vai portāla operators, kura pienākums ir iegūt PVN deklarācijas aizpildīšanai nepieciešamo informāciju no katra atsevišķā pakalpojumu sniedzēja. Turklāt novērtējums apliecināja arī to, ka prasība izdarīt labojumus konkrētā taksācijas perioda PVN deklarācijā nodokļa maksātājiem ir ļoti apgrūtināša, jo tā var nozīmēt, ka tiem katru ceturksni atkārtoti jāiesniedz vairākas PVN deklarācijas. Tādēļ termiņš PVN deklarācijas iesniegšanai būtu jāpagarina no 20 līdz 30 dienām pēc taksācijas perioda beigām, un nodokļa maksātājiem būtu jāļauj labojumus iepriekšējās PVN deklarācijās veikt nākamajās deklarācijās, nevis tajās deklarācijās, uz ko labojumi attiecas.
- (5) Lai izvairītos no tā, ka nodokļa maksātājiem, kas sniedz pakalpojumus, izņemot telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtus pakalpojumus, personām, kas nav nodokļa maksātājas, ir jāidentificējas PVN nolūkā katrā dalībvalstī, kurā par šiem pakalpojumiem ir uzliekams PVN, dalībvalstīm būtu jāatļauj nodokļa maksātājiem, kas sniedz šādus pakalpojumus, reģistrācijai, PVN deklarēšanai un PVN maksāšanai izmantot IT sistēmu, tādējādi ļaujot tiem deklarēt un maksāt PVN par minētajiem pakalpojumiem vienā dalībvalstī.
- (6) Lai precizētu darbības jomu noteikumiem, kuri skar situācijas, kad preces tiek pirktas un piegādātas tālāk nākamajam pircējam, būtu jāiekļauj atsauce uz jaunajiem elektroniskās mijiedarbības veidiem, ar kuru palīdzību noslēdz darījumus, lai tādējādi ņemtu vērā tehnoloģiju attīstību.

- (7) Iekšējā tirgus veidošanas, globalizācijas un tehnoloģiju pilnveidošanās rezultātā ir ļoti strauji uzplaukusi elektroniskā komercija un tādējādi arī preču tālpārdošana gadījumos, kad preču piegādes notiek no vienas dalībvalsts uz otru vai arī no trešām teritorijām vai trešām valstīm uz Kopieni. Attiecīgie Direktīvu 2006/112/EK un 2009/132/EK noteikumi būtu jāpielāgo šīm pārmaiņām, ņemot vērā principu, ka nodokļus uzliek galamērķī, un nepieciešamību aizsargāt dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecīgajiem uzņēmumiem un samazināt tiem slogu. Tādēļ īpašais režīms telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patērīna dalībvalstī, būtu jāattiecina arī uz preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, un līdzīgs īpašais režīms būtu jāievieš no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai.
- (8) Lai samazinātu slogu uzņēmumiem, kas izmanto īpašo režīmu preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē, būtu jālikvidē pienākums izsniegt rēķinu par šādiem pārdevumiem. Lai šādiem uzņēmumiem nodrošinātu juridisko noteiktību, normās par to, kā nosakāma šādu preču piegādes vieta, būtu skaidri jāparedz, ka tās piemēro arī tādā gadījumā, kad preces netiešā veidā transportē vai nosūta piegādātāja interesēs vai kad piegādātājs netiešā veidā piedalās preču transportēšanā vai nosūtīšanā.
- (9) Tāda īpašā režīma darbības joma, ko piemēro no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai, būtu jāierobežo, attiecinot to tikai uz tādu preču pārdošanu, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150; savukārt, pārsniedzot minēto vērtību, muitas nolūkiem importēšanas laikā nepieciešama pilna apmēra muitas deklarācija. Lai izvairītos no nodokļu dubultās uzlikšanas, būtu jāievieš atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa, importējot preces, kuras deklarētas saskaņā ar šo īpašo režīmu. Turklāt, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem Kopienas un ārpuskopienas piegādātāju starpā un lai izvairītos no nodokļu ieņēmumu zaudējumiem, ir nepieciešams atcelt Direktīvā 2009/132/EK noteikto atbrīvojumu attiecībā uz importētajām precēm mazos niecīgas vērtības sūtījumos.

- (10) Nodokļa maksātājam, kas izmanto īpašo režīmu no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai, būtu jāļauj iecelt starpnieku, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā, par personu, kas ir atbildīga par PVN nomaksu un par to saistību izpildi, ko paredz šis īpašais režīms, nodokļa maksātāja vārdā un interesēs.
- (11) Lai aizsargātu dalībvalstu nodokļu ieņēmumus, nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un izmanto šo īpašo režīmu, būtu jānosaka par pienākumu iecelt starpnieku. Tomēr šis pienākums nebūtu jāpiemēro, ja tas veic uzņēmējdarbību tādā valstī, ar kuru Savienība ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu. Uz šādu pilnvarojumu būtu jāattiecinā precīzs saraksts ar skaidri noteiktiem kritērijiem.
- (12) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai attiecībā uz saraksta izveidošanu, kurā uzskaitītas trešās valstis, ar kurām Savienība ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu, kura darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvai 2008/55/EK ⁵ un Padomes Regulai (ES) Nr. 904/2010 ⁶, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 182/2011 ⁷. Tā kā trešo valstu saraksta izveidošana ir tieši saistīta ar administratīvo sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā, ir lietderīgi, ka Komisijai palīdz Administratīvās sadarbības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. pantu.

⁵ Padomes Direktīva 2008/55/EK (2008. gada 26. maijs) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (OV L 150, 10.6.2008., 28. lpp.).

⁶ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV L 268, 12.10.2010., 10. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (13) Pēc ļoti strauja elektroniskās komercijas uzplaukuma un no tā izrietošā tādu mazo Kopienā importēto sūtījumu skaita pieauguma, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, dalībvalstīm būtu sistemātiski jāatļauj izmantot īpašos režīmus importa PVN deklarēšanai un maksāšanai. Šo režīmu var piemērot gadījumā, ja netiek izmantots īpašais režīms no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanai un ja pēdējais pircējs nav izvēlējies standarta importa procedūru, lai izmantotu iespējamo samazināto PVN likmi.
- (14) Šīs direktīvas noteikumu piemērošanas dienu nosaka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā laiku, kas nepieciešams, lai īstenotu šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamos pasākumus, un kas nepieciešams dalībvalstīm, lai pielāgotu savu IT sistēmu reģistrācijai un PVN deklarēšanai un maksāšanai.
- (15) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – proti, PVN saistību vienkāršošanu – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (16) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁸ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota direktīvas komponentu saistība ar attiecīgajām valsts transponēšanas instrumentu daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (17) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2006/112/EK un Direktīva 2009/132/EK,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

⁸ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

1. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2018. gada 1. janvāra

No 2018. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 58. pantu aizstāj ar šādu:

"58. pants

1. Šādu pakalpojumu sniegšanas vieta personai, kas nav nodokļa maksātāja, ir vieta, kur ir minētās personas uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta:

- a) telekomunikāciju pakalpojumi;
- b) radio un televīzijas apraides pakalpojumi;
- c) elektroniski sniegti pakalpojumi, jo īpaši II pielikumā minētie pakalpojumi.

Ja pakalpojuma sniedzējs un pakalpojuma saņēmējs sazinās pa elektronisko pastu, tas vien nenozīmē, ka sniegtais pakalpojums ir elektroniski sniegts pakalpojums.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja izpildās šādi nosacījumi:

- a) pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tikai vienā dalībvalstī vai, ja neveic uzņēmējdarbību, pakalpojumu sniedzēja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir tikai vienā dalībvalstī, un
- b) pakalpojumus sniedz pakalpojumu saņēmējiem, kuri atrodas jebkurā dalībvalstī, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts, un
- c) šādu pakalpojumu kopējā vērtība bez PVN kārtējā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 10 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, un tā nepārsniedz minēto robežvērtību arī iepriekšējā kalendārajā gadā.

3. Ja kalendārajā gadā 2. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība ir pārsniegta, 1. punktu piemēro no pārsniegšanas brīža.
 4. Dalībvalsts, kuras teritorijā 2. punktā minētie pakalpojumu sniedzēji veic uzņēmējdarbību vai, ja neveic uzņēmējdarbību, kuras teritorijā ir to pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, piešķir šādiem pakalpojumu sniedzējiem tiesības izvēlēties iespēju pakalpojumu sniegšanas vietu noteikt saskaņā ar 1. punktu, kura jebkurā gadījumā attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz divi kalendārie gadi.
 5. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai uzraudzītu, vai nodokļa maksātājs atbilst 2.–4. punktā minētajiem nosacījumiem.
 6. Šā panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajai summai atbilstošo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka šīs direktīvas pieņemšanas dienā.";
- 2) direktīvas 219.a pantu aizstāj ar šādu:

"219.a pants

1. Uz rēķina piesūtīšanu attiecas tās dalībvalsts noteikumi, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem;
2. Atkāpjoties no 1. punkta, uz rēķina piesūtīšanu attiecas šādi noteikumi:
 - a) noteikumi, kurus piemēro dalībvalstī, kurā ir preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kurā tam ir pastāvīga iestāde, no kuras piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, vai, ja nav šādas vietas vai pastāvīgas iestādes, – kurā tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, ja:

- i) preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu saskaņā ar V sadaļas noteikumiem, vai tā iestāde minētajā dalībvalstī nepiedalās preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā 192.a panta b) apakšpunkta nozīmē, un par PVN nomaksu atbildīgā persona ir persona, kurai piegādā preces vai sniedz pakalpojumus;
 - ii) uzskata, ka preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana nav veikta Kopienā saskaņā ar V sadaļas noteikumiem;
- b) noteikumi, kurus piemēro tajā dalībvalstī, kurā ir identificēts preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs, kurš izmanto kādu no īpašajiem režīmiem, kas minēti XII sadaļas 6. nodaļā.

Ja preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu uzskata par veiktu, un rēķinu izsniedz pircējs (pašaprēķins) vai ja netiek izmantoti īpašie režīmi, kas minēti XII sadaļas 6. nodaļā, tad piemēro 1. punktu.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro, neskarot 244.–248. pantu.";

3) direktīvas 358.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

- 1) "nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā", ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;"

4) direktīvas 361. panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

- "e) apliecinājums, ka personai Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes."

2. pants

Direktīvas 2006/112/EK grozījumi, ko piemēro no 2021. gada 1. janvāra

No 2021. gada 1. janvāra Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

1) Pievieno jaunu 14.a pantu:

- "1. Ja, izmantojot tādas elektroniskās saskarnes kā tirdzniecības vietas, platformas, portāli un līdzīgi mehānismi, nodokļa maksātājs veicina no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, uzskata, ka minētais nodokļa maksātājs ir saņēmis minētās preces un piegādājis tās tālāk pats, izmantojot no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu.
2. Ja nodokļa maksātājs 33. panta 1. punktā minētajai preču tālpārdošanai nodrošina noliktavu režīmus ar piegādi vai atkārtotu piegādi vai bez tās un šādu preču pārdošana netiek veicināta, izmantojot tādas elektroniskās saskarnes kā tirdzniecības vietas, platformas, portāli un līdzīgi mehānismi, uzskata, ka minētais nodokļa maksātājs ir saņēmis minētās preces un piegādājis tās tālāk pats, izmantojot preču tālpārdošanu.";

2) direktīvas 33. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Atkāpjoties no 32. panta, par tādu preču piegādes vietu, kuras piegādātājs vai cita persona viņa interesēs nosūta vai transportē – vai kad piegādātājs netiešā veidā piedalās preču transportēšanā vai nosūtīšanā – no dalībvalsts, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, uzskata vietu, kur preces atrodas laikā, kad beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:";

b) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

"Ja preces ir nosūtītas vai transportētas no trešās teritorijas vai trešās valsts un piegādātājs vai starpnieks, kas rīkojas tā interesēs, importē tās dalībvalstī, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana, tad uzskata, ka preces ir piegādātas minētajā dalībvalstī, ar noteikumu, ka PVN par šīm precēm ir deklarēts saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā.";

3) direktīvas 34. pantu svīturo;

4) direktīvas 35. pantu aizstāj ar šādu:

"35. pants

Direktīvas 33. pantu nepiemēro 311. panta 1. punkta 1.–4. apakšpunktā definēto lietotu preču, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegādēm, ne arī 327. panta 3. punktā definēto lietotu transportlīdzekļu piegādēm, par kurām uzliek PVN saskaņā ar attiecīgajiem īpašajiem režīmiem.";

5) direktīvas 58. panta 2.–6. punktu svīturo;

- 6) direktīvas V sadaļā iekļauj šādu 3.a nodaļu:

"3.a NODAĻA

Robežvērtība attiecībā uz nodokļa maksātājiem, kas piegādā preces, uz kurām attiecas

33. panta 1. punkts, un sniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas 58. pants

59.c pants

1. Direktīvas 33. panta 1. punktu un 58. pantu nepiemēro, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) preču piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tikai vienā dalībvalstī vai, ja neveic uzņēmējdarbību, preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir tikai vienā dalībvalstī, un
 - b) pakalpojumus sniedz vai preces nosūta vai transportē pircējiem, kuri atrodas jebkurā dalībvalstī, kas nav a) apakšpunktā minētā dalībvalsts, un
 - c) šajos noteikumos minēto piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu kopējā vērtība bez PVN kārtējā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 10 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, un tā nepārsniedza minēto robežvērtību arī iepriekšējā kalendārajā gadā.
2. Ja kalendārajā gadā 1. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība ir pārsniegta, 33. panta 1. punktu un 58. pantu piemēro no pārsniegšanas brīža.
3. Dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas laikā, kad sākas to nosūtīšana vai transportēšana, vai kurā nodokļa maksātāji, kas sniedz telekomunikāciju, radio un televīzijas apraides pakalpojumus un elektroniski sniegtus pakalpojumus, veic uzņēmējdarbību, piešķir nodokļa maksātājiem, kuri piegādā preces vai sniedz pakalpojumus atbilstoši 1. punktā minētajiem nosacījumiem, tiesības izvēlēties iespēju preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas vietu noteikt saskaņā ar 33. panta 1. punktu un 58. pantu, kura jebkurā gadījumā attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz divi kalendārie gadi.

4. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai uzraudzītu, vai nodokļa maksātājs atbilst 1.–3. punktā minētajiem nosacījumiem.
5. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajai summai atbilstošo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka šīs direktīvas pieņemšanas dienā.";

- 7) direktīvas 143. panta 1. punktā iekļauj šādu ca) apakšpunktu:

"ca) preču importu, ja PVN ir deklarēts saskaņā ar īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļā, un ja vēlākais importa deklarācijas iesniegšanas brīdī importa dalībvalsts kompetentajai muitas iestādei ir norādīts piegādātāja vai starpnieka, kas rīkojas tā interesēs, PVN identifikācijas numurs, kas piešķirts saskaņā ar 369.q pantu;"

- 8) direktīvas 178. pantā iekļauj šādu g) apakšpunktu:

"g) ja nodokļa maksātājam ir jāmaksā PVN kā pakalpojumu saņēmējam vai pircējam, piemērojot XII sadaļas 6. nodaļas 4. iedaļu, – tā rīcībā jābūt rēķinam vai to aizstājošam dokumentam, kuru izsniedzis nodokļa maksātājs, kas izmanto īpašo režīmu, vai attiecīgā gadījumā – tā starpnieks, un kurā precīzi norādīts samaksātais PVN un PVN identifikācijas numurs, kas piešķirts saskaņā ar 369.q pantu.";

- 9) direktīvas 220. panta 1. punkta 2. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"2) preču piegādēm, kas minētas 33. pantā, izņemot gadījumus, kad nodokļa maksātājs izmanto īpašo režīmu, kas noteikts XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļā;"

- 9.a) direktīvas 207. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka personas, kuras saskaņā ar 194.–197. pantu, 199. un 204. pantu un 369.l panta 3. punktu ir atbildīgas par PVN nomaksu tāda nodokļa maksātāja vietā, kurš neveic uzņēmējdarbību to attiecīgajā teritorijā, izpilda šajā iedaļā paredzētos maksāšanas pienākumus.";

10) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Īpaši režīmi nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un kas sniedz pakalpojumus vai veic preču tālpārdošanu personām, kuras nav nodokļa maksātājas";

11) direktīvas 358. pantu groza šādi:

a) pantā svīturo 1., 2. un 3. punktu;

b) pantā pievieno šādu 3.a punktu:

"3.a) "preču tālpārdošana" ir tādu preču pārdošana, kuru piegādes vietu reglamentē 33. panta 1. punkts, un tādu preču pārdošana sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150 un kuru piegādes vietu reglamentē 33. panta 2. punkts;"

12) 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"Īpašs režīms pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā";

13) direktīvas 358.a pantā iekļauj šādu 3. punktu:

"3) "patēriņa dalībvalsts" ir dalībvalsts, attiecībā uz kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana saskaņā ar V sadaļas 3. nodaļu.";

14) direktīvas 359. pantu aizstāj ar šādu:

"359. pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram nodokļa maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš sniedz pakalpojumus personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta. Šo režīmu piemēro visiem šādiem Kopienā sniegtiem pakalpojumiem.";

15) direktīvas 363. panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) ja viņš paziņo minētajai dalībvalstij, ka vairs nesniedz pakalpojumus, uz ko attiecas šis īpašais režīms;"

16) direktīvas 364. un 365. pantu aizstāj ar šādiem:

"364. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav sniedzis pakalpojumus, uz ko attiecas īpašais režīms. PVN deklarāciju iesniedz 30 dienu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.

365. pants

PVN deklarācijā norāda PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – to taksācijas periodā sniegto pakalpojumu kopējo vērtību bez PVN, uz kuriem attiecas īpašais režīms, kā arī kopējo summu atbilstoši katrai PVN likmei. Deklarācijā jānorāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējā summa.

Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā vēlākais trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju saskaņā ar 364. pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.";

17) direktīvas 368. pantu aizstāj ar šādu:

"368. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš izmanto šo īpašo režīmu, nevar atskaitīt PVN saskaņā ar šīs direktīvas 168. pantu. Neatkarīgi no Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punkta, šādam nodokļa maksātājam atmaksāšanu veic saskaņā ar minēto direktīvu. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms.

Ja nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz saskaņā ar 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz viņa darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms.";

18) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļas 3. iedaļu aizstāj ar šādu:

"Īpašs režīms preču tālpārdošanai Kopienas iekšienē un pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne patēriņa dalībvalstī";

19) direktīvas 369.a pantu groza šādi:

a) pantā pievieno šādu 1.a punktu:

"1.a) "preču tālpārdošana Kopienas iekšienē" ir tādu preču pārdošana, kuras piegādātājs vai cita persona viņa interesēs nosūta vai transportē – vai kad piegādātājs netiešā veidā piedalās preču transportēšanā vai nosūtīšanā – no dalībvalsts, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, un kuru piegādes vietu reglamentē 33. panta 1. punkts.";

b) pantā pievieno šādu 3. punktu:

"3) "patēriņa dalībvalsts" ir dalībvalsts, par kuru uzskata, ka tajā notiek pakalpojumu sniegšana saskaņā ar V sadaļas 3. nodaļu, vai preču tālpārdošanas Kopienas iekšienē gadījumā – dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam.";

20) direktīvas 369.b un 369.c pantu aizstāj ar šādiem:

"369.b pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram tādām nodokļa maksātājam, kas veic preču tālpārdošanu Kopienas iekšienē, un jebkuram tādām nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību patēriņa dalībvalstī un kas sniedz pakalpojumus personai, kura nav nodokļa maksātāja. Šo īpašo režīmu piemēro visām Kopienā piegādātajām precēm vai visiem Kopienā sniegtajiem pakalpojumiem.

369.c pants

Nodokļa maksātājs paziņo identifikācijas dalībvalstij, kad tas sāk vai beidz savas darbības, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas īpašais režīms, vai izmaiņas minētajās darbībās, kuru rezultātā darbības vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai. Šo informāciju viņš paziņo elektroniski.";

21) direktīvas 369.e pantu groza šādi:

a) panta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

"Identifikācijas dalībvalsts izslēdz nodokļa maksātāju no īpašā režīma jebkurā šādā gadījumā:";

b) panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) ja viņš paziņo, ka vairs Kopienas iekšienē neveic preču tālpārdošanu un nesniedz pakalpojumus, uz ko attiecas šis īpašais režīms;"

22) direktīvas 369.f un 369.g pantu aizstāj ar šādiem:

"369.f pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir vai nav veicis Kopienas iekšienē preču tālpārdošanu vai sniedzis pakalpojumus, uz ko attiecas īpašais režīms. PVN deklarāciju iesniedz 30 dienu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.

369.g pants

1. PVN deklarācijā norāda 369.d pantā minēto PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – taksācijas periodā Kopienas iekšienē tālpārdoto preču un sniegto pakalpojumu, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, kopējo vērtību bez PVN, kā arī kopējo summu atbilstoši katrai PVN likmei. Deklarācijā jānorāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējā summa. PVN deklarācijā iekļauj arī labojumus attiecībā uz iepriekšējiem taksācijas periodiem, kā paredzēts šā panta 4. punktā.
2. Ja tādas preces, uz kurām attiecas šis īpašais režīms un kuru tālpārdošanu veic Kopienas iekšienē, nosūta vai transportē no dalībvalstīm, kas nav identifikācijas dalībvalsts, tad PVN deklarācijā iekļauj arī šādu pārdevumu kopējo vērtību par katru dalībvalsti, no kuras preces nosūtītas vai transportētas, kopā ar individuālo PVN identifikācijas numuru vai nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, kuru piešķirusi katra attiecīgā dalībvalsts. PVN deklarācijā šo informāciju ietver par katru dalībvalsti, kas nav identifikācijas dalībvalsts, dalījumā pa patēriņa dalībvalstīm.

3. Ja nodokļa maksātājam, kas sniedz pakalpojumus, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, ir viena vai vairākas pastāvīgas iestādes dalībvalstī, kura nav identifikācijas dalībvalsts un no kuras sniedz pakalpojumus, tad PVN deklarācijā iekļauj arī šādu pakalpojumu kopējo vērtību par katru dalībvalsti, kurā nodokļa maksātājam ir iestāde, kopā ar individuālo PVN identifikācijas numuru un šīs iestādes nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru, dalījumā pa patēriņa dalībvalstīm.
4. Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā vēlākais trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju saskaņā ar 369.f pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi.";

23) direktīvas 369.h panta 1. punkta otrās daļas otro teikumu aizstāj ar šādu:

"Ja pakalpojumu sniegšana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.";

24) direktīvas 369.i panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, nomaksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.";

25) direktīvas 369.j pantu aizstāj ar šādu:

"369.j pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savām darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstī, saskaņā ar šīs direktīvas 168. pantu. Neatkarīgi no Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punkta un 3. panta, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minēto direktīvu.

Ja nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz saskaņā ar 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz viņa darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms.";

26) direktīvas 369.k panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Minētajai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.";

27) direktīvas XII sadaļas 6. nodaļā pievieno šādu 4. iedaļu:

"4. iedaļa

Īpašs režīms tādu preču tālpārdošanai, kuras importētas no trešām valstīm vai trešām teritorijām

369.l pants

Šīs iedaļas nolūkiem un neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro šādas definīcijas:

- 1) "no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana" ir tādu preču pārdošana sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150 un kuru piegādes vietu reglamentē 33. panta 2. punkts;
- 2) "nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā" ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienas teritorijā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes;
- 3) "starpnieks" ir persona, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā un ko nodokļa maksātājs, kurš veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu, ir iecēlis par personu, kura ir atbildīga par PVN nomaksu un par to saistību izpildi, ko paredz šis īpašais režīms, nodokļa maksātāja vārdā un interesēs;
- 4) "identifikācijas dalībvalsts" ir šāda:
 - a) ja nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā, – dalībvalsts, kurā viņš ir izvēlējies reģistrēties;
 - b) ja nodokļa maksātājs pastāvīgi veic saimniecisko darbību ārpus Kopienas, bet tam Kopienā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes, – dalībvalsts, kurā ir pastāvīgā iestāde un kuru nodokļa maksātājs norāda kā valsti, kurā tas izmantos šo īpašo režīmu;
 - c) ja nodokļa maksātājs kādā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību – minētā dalībvalsts;
 - d) ja starpnieks kādā dalībvalstī pastāvīgi veic saimniecisko darbību – minētā dalībvalsts;
 - e) ja starpnieks pastāvīgi veic saimniecisko darbību ārpus Kopienas, bet tam Kopienā ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes, – dalībvalsts, kurā ir pastāvīgā iestāde un kuru starpnieks norāda kā valsti, kurā tas izmantos šo īpašo režīmu;

- 5) "patēriņa dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam.

369.m pants

1. Dalībvalstis atļauj no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanā izmantot šo īpašo režīmu šādiem nodokļa maksātājiem:
 - a) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu;
 - b) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic vai neveic uzņēmējdarbību Kopienā un kurš veic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu, un kuru pārstāv starpnieks, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā;
 - c) jebkuram nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību trešā valstī, ar ko Savienība ir noslēgusi tādu nolīgumu par savstarpēju sadarbību, kura darbības joma ir līdzīga Padomes Direktīvai 2008/55/EK* un Regulai (ES) Nr. 904/2010 un kurš veic preču tālpārdošanu no minētās trešās valsts;
 - d) jebkurš nodokļa maksātājs vienlaicīgi var iecelt tikai vienu starpnieku.
- [2. Atkāpjoties no pirmā punkta, nodokļa maksātājam, ko uzskata par piegādātāju saskaņā ar 14.a pantu, ir pienākums izmantot šo īpašo režīmu.]
3. Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko izveido šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto trešo valstu sarakstu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantā minēto pārbaudes procedūru, un šim nolūkam izmanto komiteju, kura izveidota ar Regulas (ES) Nr. 904/2010 58. pantu.

* Padomes Direktīva 2008/55/EK (2008. gada 26. maijs) par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem un citiem pasākumiem (OV L 150, 10.6.2008., 28. lpp.).

369.n pants

Tādu no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanā, par ko PVN tiek deklarēts saskaņā ar šo īpašo režīmu, nodokļa objekts rodas un PVN ir uzliekams piegādes brīdī. Preces uzskata par piegādātām brīdī, kad ir saņemts maksājums.

369.o pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai starpnieks, kas rīkojas tā interesēs, informē identifikācijas dalībvalsti par to, ka tas sāk vai beidz savu darbību saskaņā ar šo īpašo režīmu vai ka tas maina minēto darbību tādā mērā, ka tā vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai. Šo informāciju paziņo elektroniski.

369.p pants

1. Informācijā, kas nodokļa maksātājam, kurš neizmanto starpnieku, ir jāsniedz identifikācijas dalībvalstij, pirms tas sāk izmantot šo īpašo režīmu, ietver šādus datus:
 - a) nosaukums;
 - b) pasta adrese;
 - c) elektroniskā adrese un tīmekļa vietnes;
 - d) PVN identifikācijas numurs vai valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs.
2. Informācijā, kas starpniekam ir jāsniedz identifikācijas dalībvalstij, pirms tas sāk izmantot šo īpašo režīmu viena vai vairāku nodokļa maksātāju interesēs, ietver šādus datus:
 - a) nosaukums;
 - b) pasta adrese;

- c) elektroniskā adrese un tīmekļa vietnes;
 - d) PVN identifikācijas numurs;
 - e) nodokļa maksātāju, ko tas pārstāv, saraksts kopā ar to pasta adresi, elektronisko adresi un tīmekļa vietnēm, PVN identifikācijas numuru vai valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru.
3. Jebkurš nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai attiecīgā gadījumā tā starpnieks paziņo identifikācijas dalībvalstij par jebkurām izmaiņām sniegtajā informācijā.

369.q pants

1. Identifikācijas dalībvalsts nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, piešķir individuālu PVN identifikācijas numuru un paziņo to viņam elektroniski.
2. Identifikācijas dalībvalsts starpniekam, kas rīkojas tāda nodokļa maksātāja interesēs, kurš izmanto šo īpašo režīmu, piešķir individuālu PVN identifikācijas numuru un paziņo to viņam elektroniski. Ja starpnieks rīkojas vairāk nekā viena nodokļa maksātāja interesēs, minēto identifikācijas numuru piemēro visām viņa darbībām, kas saistītas ar visiem šādiem nodokļa maksātājiem saskaņā ar šo režīmu.
3. PVN identifikācijas numuru, kas piešķirts saskaņā ar 1. un 2. punktu, izmanto vienīgi šā īpašā režīma nolūkiem.

369.r pants

1. Turpmāk norādītajos gadījumos identifikācijas dalībvalsts svītros nodokļa maksātāju no identifikācijas reģistra:
 - a) ja tas paziņo identifikācijas dalībvalstij, kas tas vairs neveic no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanu;

- b) ja citādā veidā var uzskatīt, ka no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošanas darbības ir beigušās;
 - c) ja tas vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;
 - d) ja tas pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.
2. Turpmāk norādītajos gadījumos identifikācijas dalībvalsts svīturo starpnieku no identifikācijas reģistra:
- a) ja tas divus kalendārā gada ceturkšņus pēc kārtas nav darbojies kā starpnieks tāda nodokļa maksātāja interesēs, kurš izmanto šo īpašo režīmu;
 - b) ja tas vairs neatbilst citiem nosacījumiem, lai rīkotos kā starpnieks;
 - c) ja tas pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

369.s pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai ir vai nav veikta no trešām teritorijām vai trešām valstīm importētu preču tālpārdošana. PVN deklarāciju iesniedz 30 dienu laikā pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.

Ja PVN deklarācija ir iesniegta saskaņā ar pirmo daļu, dalībvalstis PVN nolūkiem importēšanas laikā neuzliek nekādas citas papildu saistības vai formalitātes.

369.t pants

1. PVN deklarācijā norāda 369.q pantā minēto PVN identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kurā maksājams PVN, – no trešām teritorijām vai trešām valstīm importēto preču tālpārdošanas, par kuru taksācijas periodā bija uzliekams PVN, kopējo vērtību bez PVN un kopējo summu atbilstoši katrai PVN likmei. Deklarācijā jānorāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējā summa.

2. Ja pēc PVN deklarācijas iesniegšanas tajā nepieciešams veikt labojumus, šādus labojumus ietver nākamajā deklarācijā vēlākais trīs gadus pēc dienas, kurā bija pieprasīts iesniegt sākotnējo deklarāciju saskaņā ar 369.s pantu. Minētajā nākamajā PVN deklarācijā norāda attiecīgo patēriņa dalībvalsti, taksācijas periodu un PVN summu, kurā izdarāmi jebkādi labojumi."
3. Starpniekam, kuru iecēlis vairāk nekā viens nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, PVN deklarācijā nav konkrēti jānorāda katra nodokļa maksātāja piegādes, par kuru PVN nomaksu tas ir atbildīgs.

369.u pants

1. PVN deklarāciju noformē euro valūtā.

Dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas euro, var noteikt, ka PVN deklarāciju sagatavo šo valstu valūtā. Ja preču pārdošana veikta citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.

2. Konvertāciju veic, piemērojot valūtas maiņas kursus, kurus Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

369.v pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, vai tā starpnieks, nomaksā PVN, norādot uz attiecīgo PVN deklarāciju, vēlākais – beidzoties termiņam, kura laikā deklarācija jāiesniedz.

Maksājumu veic identifikācijas dalībvalsts noteiktā bankas kontā, kurš denominēts euro.

Dalībvalstis, kas nav pieņēmušas euro, var prasīt, lai maksājumu veic bankas kontā, kas denominēts attiecīgās valsts valūtā.

369.w pants

Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, attiecībā uz savām darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms, nevar atskaitīt PVN, kas radies patēriņa dalībvalstī, saskaņā ar šīs direktīvas 168. pantu. Neatkarīgi no Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2008/9/EK 2. panta 1. punkta un 3. panta, šādam nodokļa maksātājam piemēro nodokļa atmaksāšanu saskaņā ar minētajām direktīvām. Direktīvas 86/560/EEK 2. panta 2. un 3. punktu, kā arī 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar precēm, uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

Ja nodokļa maksātājam, kas izmanto šo īpašo režīmu, ir jāreģistrējas dalībvalstī saistībā ar darbībām, uz kurām neattiecas šis īpašais režīms, tad šis nodokļa maksātājs PVN deklarācijā, kas jāiesniedz saskaņā ar 250. pantu, atskaita PVN, kas radies minētajā dalībvalstī attiecībā uz viņa darbībām, kurām uzliekams nodoklis un uz kurām attiecas šis īpašais režīms.

369.x pants

1. Nodokļa maksātājs, kas izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Starpnieks veic uzskaiti par katru nodokļa maksātāju, ko tas pārstāv. Minētajai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.
2. Šā panta 1. punktā minēto uzskaiti pēc pieprasījuma elektroniski dara pieejamu patēriņa dalībvalstij un identifikācijas dalībvalstij.

Uzskaiti glabā desmit gadus pēc tā gada beigām, kad darījums veikts.";

28) direktīvas XII sadaļā pievieno šādu 7. nodaļu:

"7. NODAĻA

Īpašs režīms importa PVN deklarēšanai un samaksai

369.y pants

Ja 6. nodaļas 4. iedaļā noteikto īpašo režīmu neizmanto preču importēšanai sūtījumos, kuru patiesā vērtība nepārsniedz EUR 150, tad importa dalībvalsts ļauj personai, kura uzrāda preces muitai tās personas interesēs, kura ir preču saņēmēja Kopienas teritorijā, izmantot īpašo režīmu importa PVN deklarēšanai un samaksai attiecībā uz precēm, kuru nosūtīšana vai transportēšana beidzas minētajā dalībvalstī.

369.z pants

1. Īpašā režīma nolūkiem piemēro šādus noteikumus:
 - a) persona, kura ir preču saņēmēja, ir atbildīga par PVN nomaksu;
 - b) persona, kura uzrāda preces muitā Kopienas teritorijā, ir atbildīga par PVN iekasēšanu no personas, kura ir preču saņēmēja, un par šāda PVN maksājuma veikšanu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka persona, kura uzrāda preces muitā Kopienas teritorijā, veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka persona, kas ir preču saņēmēja, samaksā pareizu nodokļa summu.

369.za pants

Atkāpjoties no 94. panta 2. punkta, importa dalībvalstī piemērojamo PVN pamatlikmi piemēro, izmantojot šo īpašo režīmu.

369.zb pants

1. Dalībvalstis ļauj PVN, kas iekasēts saskaņā ar šo īpašo režīmu, deklarēt elektroniski mēneša deklarācijā. Deklarācijā norāda PVN kopsummu, kas iekasēta attiecīgajā kalendārajā mēnesī.
2. Dalībvalstis piemēro prasību, ka 1. punktā minētais PVN ir maksājams līdz nākamā mēneša beigām pēc importēšanas.
3. Personas, kuras izmanto šo īpašo režīmu, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms, termiņā, ko nosaka importa dalībvalsts. Šai uzskaiti jābūt pietiekami detalizētai, lai importa dalībvalsts nodokļu iestādes varētu pārbaudīt, vai PVN ir deklarēts pareizi, un PVN summu nosūtīt elektroniski pēc importa dalībvalsts pieprasījuma.

369.zc pants

1. Euro maiņas vērtību valstu valūtās, kas jāievēro attiecībā uz Direktīvas 2006/112/EK 358. panta 3.a punktā, 369.l panta 1. punktā un 369.y pantā minētajām summām, nosaka reizi gadā saskaņā ar Direktīvu 2009/132/EK. Piemērojamas ir tās likmes, kuras ir spēkā pirmajā oktobra darba dienā, un tās stājas spēkā nākamā gada 1. janvārī.
2. Dalībvalstis var noapaļot summas valstu valūtās, kas iegūtas, konvertējot šīs summas euro.
3. Dalībvalstis var turpināt piemērot atbrīvojumu summas, kas ir spēkā ikgadējās pielāgošanas laikā, kas paredzēta 1. punktā, ja euro izteikto atbrīvojumu summu konvertēšana pirms 2. punktā paredzētās noapaļošanas noved pie izmaiņām, kas mazākas par 5 %, summā, kas izteikta valsts valūtā, vai minētās summas samazinājuma."

3. pants

Grozījums Direktīvā 2009/132/EK

No 2021. gada 1. janvāra Direktīvā 2009/132/EK svīturo IV sadaļu.

4. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2017. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības. Tās nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Dalībvalstis vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. un 3. panta prasības. Tās nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. panta prasības, no 2018. gada 1. janvāra.

Tās piemēro noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 2. un 3. panta prasības, no 2021. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA,

ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁹ un jo īpaši tās 397. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011 ¹⁰ ir paredzēti sīki izstrādāti noteikumi par prezumpciju pakalpojumu saņēmēja piederības vietas noteikšanai, lai noteiktu pakalpojumu sniegšanas vietu telekomunikāciju, apraides vai elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, ko sniedz personai, kas nav nodokļa maksātāja.
- (2) Novērtējums par minēto prezumpciju piemērošanas prasībām ir parādījis, ka nodokļa maksātājam, kurš veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un sniedz šādus pakalpojumus personai, kas nav nodokļa maksātāja, citās dalībvalstīs, noteiktos apstākļos ir ļoti apgrūtināti iegūt divus atsevišķus pierādījumus, kuri nav savstarpēji pretrunīgi, par tā pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vietu vai vietu, kurā tam ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta.

⁹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

¹⁰ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

- (3) Šāds slogs ir īpaši apgrūtinošs maziem un vidējiem uzņēmumiem. Prasībai par vienu pierādījumu vajadzētu vienkāršot pienākumus šādiem uzņēmumiem, kuru Kopienas iekšienē sniegtie pakalpojumi patērētājiem citās dalībvalstīs nepārsniedz konkrētu robežvērtību.
- (4) Vienkāršotā prasība pierādīt pakalpojumu saņēmēja atrašanās vietu papildina ar Padomes Direktīvas [...]ES¹¹ 1. pantu ieviestos grozījumus attiecībā uz īpašajiem režīmiem, kas noteikti Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 6. nodaļā, un tāpēc būtu jāpiemēro no tās pašas dienas.
- (5) Tāpēc Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 24.b pantā iekļauj šādu otro un trešo daļu:

"Attiecībā uz tādu pakalpojumu sniegšanu, uz kuriem attiecas šā panta pirmās daļas d) apakšpunkts, ja šādu pakalpojumu, ko sniedz nodokļa maksātājs no savas saimnieciskās darbības vietas vai pastāvīgās iestādes, kas atrodas kādā no dalībvalstīm, kopējā vērtība bez PVN kārtējā un iepriekšējā kalendārajā gadā nepārsniedz EUR 100 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā, prezumpcija ir, ka pakalpojumu saņēmēja uzņēmējdarbības vieta, pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir vieta, ko par tādu noteicis pakalpojumu sniedzējs, pamatojoties uz vienu no 24.f panta a)–e) apakšpunktā uzskaitītajiem pierādījumiem, ko sniegusi persona, kura iesaistīta pakalpojumu sniegšanā un kura nav pakalpojumu sniedzējs vai saņēmējs.

Ja kalendārajā gadā ir sasniegta šā panta otrajā daļā noteiktā robežvērtība, minēto daļu nepiemēro no attiecīgā brīža līdz brīdim, kad atkal tiek izpildīti minētajā daļā paredzētie nosacījumi.

¹¹ Padomes Direktīva [...]ES ([...]), ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā.

Summai atbilstošo vērtību attiecīgās valsts valūtā aprēķina, piemērojot valūtas maiņas kursu, ko publicējusi Eiropas Centrālā banka šīs regulas pieņemšanas dienā."

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
